

ת"פ 39341/05/16 - מדינת ישראל נגד עדנאן עלא אדין, כרים אבו סאלח, שריף אבו סאלח, פאדי בשיר, מוחמד אבו סאלח, חוסאם מריסאת, עלא אבו סאלח

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 39341-05-16 מדינת ישראל נ' עלא אדין (עציר)
ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט יחיאל ליפשיץ
מדינת ישראל באמצעות ב"כ עו"ד
אפשטיין ועו"ד זאבי

המאשימה

נגד

1. עדנאן עלא אדין
2. כרים אבו סאלח 3. שריף אבו סאלח
- הנאשמים 2 ו 3 באמצעות ב"כ עו"ד
מסאלחה
4. פאדי בשיר באמצעות ב"כ עו"ד
5. מוחמד אבו סאלח
- באמצעות ב"כ עו"ד סמארה
6. חוסאם מריסאת (עציר) באמצעות
ב"כ עו"ד חטיב 7. עלא אבו סאלח

הנאשמים

גזר דין בעניינם של הנאשמים 2 עד 6

כללי

1. הנאשמים 2 עד 6 הורשעו, עפ"י הודייתם ובמסגרת הסדר טיעון בעבירות ביטחון ועבירות אחרות. הודיית הנאשמים היתה בסיומו של הליך גישור אשר במסגרתו תוקן כתב האישום והצדדים הסכימו על "הסדר טווחים" לעניין העונש. הודיית הנאשמים היתה ב"שתי פעימות" (בתאריך 17.5.16 ו 18.5.16) ולכן הוגשו שני כתבי אישום מתוקנים. מטעמי נוחות, אתייחס לשניהם ככתב אישום מתוקן אחד. הפרשה כללה 7 נאשמים (בשני הליכים נפרדים - ת.פ. 34130-0-15 כנגד הנאשמים 1, 3, 4 ו 6 ו 7 שהתנהל (וממשיך להתנהל בעניינו של הנאשם 1) בפני כב' השופט ד. סלע; ות.פ. 6438-02-15 כנגד הנאשמים 2 ו 5 שהתנהל בפני כב' השופטת ת. שרון-נתנאל) ונושאה, באופן כללי, הינו התאגדות הנאשמים במחצית השניה של שנת 2014 בהקשר לארגון דאע"ש (להלן: **הארגון**). אציין, כי הנאשם 1 אשר מוזכר בכתב האישום, ממשיך לנהל את משפטו; ודינו של הנאשם 7 אשר נכלל במסגרת ההסדר, נגזר זה מכבר.

הסדר הטיעון אליהם הגיעו הצדדים, היה כדלקמן:

- לגבי הנאשם 2, סוכם כי המאשימה תעתור ל 6 שנות מאסר, בעוד הנאשם יעתור ל 4 שנות מאסר;
- לגבי הנאשם 3, סוכם כי המאשימה תעתור ל 4 שנות מאסר, בעוד הנאשם יעתור לשנתיים מאסר;
- לגבי הנאשם 4, סוכם כי המאשימה תעתור ל 4 שנות מאסר בעוד הנאשם יעתור לשנתיים מאסר;
- לגבי הנאשם 5, סוכם כי המאשימה תעתור ל 4 שנות מאסר בעוד שהנאשם יעתור לשנתיים מאסר;
- ולגבי הנאשם 6, סוכם כי המאשימה תעתור ל 4.5 שנות מאסר בעוד שהנאשם יעתור לשנתיים מאסר.

עיקרי כתב האישום המתוקן

2. בפרק המבוא של כתב האישום המתוקן נסקרו נתונים כללים אודות הארגון ואודות הכרזתו כהתאחדות בלתי מותרת על ידי שר הביטחון ביום 03.9.14. גם טרם ההכרזה היה הארגון בבחינת התאחדות בלתי מותרת מכח תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945. מדובר בארגון בעל אידיאולוגית סלפית-ג'יהאדית התומכת בחזרה למקורות הראשוניים של האסלאם ובג'יהאד בכופרים - הן במשטרים מוסלמים שאינם שולטים על פי השריעה והן במדינות המערב, ביניהן ארצות הברית וישראל. הארגון בעל רמת איום גבוהה כלפי ישראל.

הנאשם 1 הינו עורך דין המתגורר בנצרת ובעל חווה בכפר מנדא; הנאשמים 2 ו 3 הינם אחים ובני דודים של הנאשם 7; נאשם 4 מאורס לאחותם של הנאשמים 2 ו 3 והנאשם 5 הינו קרוב משפחתם של הנאשמים 2 ו 3 וכן חברם. הנאשמים 2-5 מתגוררים בסחנין. הנאשם 6 הינו תושב דיר חנא וחברם של נאשמים 3 ו 4 .

3. האישום הראשון והמרכזי נוגע לכלל הנאשמים שבענייננו (היינו הנאשמים 2 עד 6), ומתייחס לפעילות הנאשמים במסגרת הארגון. צוין, כי החל מתחילת שנת 2014 לערך, נהגו הנאשמים 2 עד 6 להיפגש באזור סכנין בתדירות גבוהה ולשוחח בנוגע לרעיונות הסלפיה-ג'יהאדית ותמיכתם ברעיונות אלה, כאשר במהלך המפגשים היו חילוקי דעות בין תמיכה בארגון לבין תמיכה בארגון ג'בהאאת אל נוסרה, שהוכרז אף הוא כהתאחדות בלתי מותרת על ידי שר הביטחון. במהלך חודש יוני 2014 הופרד הארגון מאל קאידה וזאת בעקבות נאומו של דובר הארגון - אל עדנאני - נאום במסגרתו הסית הלה את תומכי הארגון להרוג כופרים בין אם מדובר באנשי צבא או באזרחים. לאחר אותו נאום, החליטו הנאשמים 2 עד 6 כי הם תומכים בארגון ומצטרפים לארגון וכן המשיכו את המפגשים על רקע תמיכה זו. במועדים שונים במהלך חודשים יוני עד נובמבר 2014 נהגו בני החבורה להיפגש בתדירות גבוהה בשעות הערב וזאת אף לאחר הכרזת שר הביטחון על הארגון כהתאחדות בלתי מותרת. בסביבות חודש יוני 2014 הצטרף הנאשם 1 למפגשים וזאת לאחר שהנאשם 2 הכיר אותו בפייסבוק. מאותו שלב ואילך קיימו בני החבורה מפגשים בהרכב מלא או חלקי, שהתקיימו בשטחים מבודדים באזור סכנין. בחלק מהמפגשים השאירו בני החבורה את מכשירי הטלפון הסלולארי בכלי הרכב וזאת מחשש להאזנות. לאחר הכרזתו של שר הביטחון, שוחחו הנאשמים אודות ההכרזה ואודות הזירות הנדרשת מהם מאותו שלב ואילך. במהלך המפגשים שוחחו הנאשמים אודות

תמיכתם בארגון, אודות האידיאולוגיה של הארגון, דנו בשאלה מי נחשב כופר ומה עליהם לעשות בנוגע לכך.

הנאשם 2 סיפר לנאשמים 4 ו 6 אודות פעילי הארגון, תושבי ישראל, שיצאו להילחם בסוריה והנאשמים 3 ו 4 הביעו מחשבות לצאת לסוריה ולהילחם לצד הארגון. בהמשך, במהלך חודש יולי 2014 החליט הנאשם 2 לצאת לסוריה דרך טורקיה כדי להצטרף לארגון ללחימה נגד השלטון בסוריה. הנאשם 2 רכש לצורך כך כרטיס טיסה ואף שיתף את הנאשמים 1, 3, 4 ו 6 אודות כוונותיו. על רקע זה, מסר הנאשם 1 לנאשם 2 פרטים אודות אחרים שיוכלו לסייע לו להגיע לסוריה והנאשם 2 יצר קשר עם אחד מאותם אחרים. כמו כן, הנאשמים 4, 5 ו 6 אף מסרו לנאשם 3 סכום כסף כדי שהלה יעביר אותו לנאשם 2 לצורכי הנסיעה.

בהמשך למתואר לעיל, ולאחר שהנאשם 2 סיפר כי הוא מתקשה לעמוד במראה דם, ביצעו הנאשמים 2, 3 ו 4 שחיטה של כבשים בהדרכת הנאשם 1, סמוך לחג איד אל פיטר ובין היתר על מנת "לחזק את הלב" למקרה שיצטרכו להילחם.

בתאריך 30.7.14 הגיע הנאשם 2 לנתב"ג לצורך יציאתו לסוריה, אולם עוכב על ידי השב"כ ויציאתו נמנעה. לאחר מכן, המשיך הנאשם 2 להיפגש עם יתר בני החבורה ולדון בנושאים הקשורים לארגון כשהאחרונים יודעים שיציאתו נמנעה, כאמור לעיל.

במועדים שונים הנאשמים 2, 3 ו 4 העבירו ביניהם סרטונים הקשורים לפעילות הארגון.

בתאריך 22.8.14 או בסמוך לכך במהלך אחד המפגשים בחווה שבבעלות הנאשם 1, הסביר הלה לנאשמים 2, 3, 4 ו 6 כיצד מכינים בקבוק תבערה וכיצד משתמשים בו לעת הצורך.

עוד צוין, כי הנאשמים 1 עד 4 החזיקו חפצים וסמלים המזוהים עם הארגון. כך, ענד הנאשם 2 מספר פעמים טבעת עם סמל המזוהה עם הארגון וכן הציג פרסומים במחשב הקשורים לארגון; הנאשם 3 החזיק דגל והנאשם 4 החזיק 2 סמלים.

באישום זה הורשעו הנאשמים בעבירה של חברות ופעילות בהתאחדות בלתי מותרת, לפי תקנות 84 (1) (א) + (ב) 85 (1) (א), (ד), לתקנות ההגנה (שעת חירום) 1945 + סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

4. האישום השני נוגע לנאשם 2 בלבד - בהמשך לפעילותו של הנאשם שתוארה באישום הראשון, במהלך מחצית 11/14 או בסמוך לכך, גמלה בלבו החלטה לבצע פיגוע בישראל נגד אנשי ביטחון ודרוזים תוך שימוש בנשק חם. לשם קידום תכניתו, פנה הנאשם 2 אל ידידו מועתז גנאים (להלן: **מועתז**) וביקש ממנו שסייע בידו לרכוש רובה מסוג קלצ'ניקוב. מועתז פנה בנדון לאיברהים שלעטה וביקשו להשיג עבור הנאשם 2 רובה מסוג קרל גוסטב אולם הנאשם 2 אמר כי אינו מעוניין בנשק שכזה מאחר ואינו מדויק, והתעקש על

רכישת רובה מסוג קלצ'ניקוב ובנדון אמר למועתז שיפעל להשגת סכום של 30,000 ₪ לצורך ביצוע עסקת הנשק.

באישום זה הורשע הנאשם 2 בעבירות של קשירת קשר לפשע (רכישת נשק), לפי סעיף 499 (א) (1) לחוק העונשין וכן ניסיון רכישת נשק והחזקתו, לפי סעיף 144 (א) רישא + סיפא לחוק העונשין.

תסקירי שירות המבחן

5. התסקיר בעניינו של הנאשם 2 - הנאשם בן 23 שנים, בוגר 12 שנות לימוד, נעדר עבר פלילי, רווק, המתגורר בבית הוריו בסכנין אשר עבד בתחום הריצוף עובר למעצרו. שירות המבחן עמד על הרקע המשפחתי בו גדל ובהקשר זה הפנה לכך כי אביו ריצה מספר מאסרים, היה מכור לסמים ונקט באלימות כלפי בני המשפחה. הנאשם נטל אחריות חלקית למעורבות בעבירות שיוחסו לו וטען כי מטרת הצטרפותו לארגון היתה לסייע לאזרחים חפים מפשע בסוריה על רקע האירועים שם ובהקשר לאישום 2 טען כי התכוון לרכוש את הנשק על רקע הקונפליקט בין הדרוזים למוסלמים וככלי להפחדה והטלת מורא ללא כוונה לעשות בו שימוש. שירות המבחן התרשם כי חרף הצהרותיו לעיל, מה שעומד בבסיס העבירות הינן עמדות אידיאולוגיות נוקשות והעריך כי מדובר במי שסובל מדימוי עצמי נמוך ומעבר למניעיו האידיאולוגיים מעורבותו נובעת בין היתר גם מחיפוש אחר תחושת כח וביטחון אשר נעדרו בנסיבות בהן גדל. מדובר בבעל אישיות בלתי בשלה, נתון שבשילוב המרכיבים האידיאולוגיים, מגביר את הסיכון להישנות עבירות דומות. לאור האמור לעיל ולנוכח חומרת העבירות, לא הובאה כל המלצה עונשית או טיפולית.

6. התסקיר בעניינו של הנאשם 3 - הנאשם בן 31, בוגר 10 שנות לימוד, נשוי, אב לילד בן 5 ואשתו בהיריון. עובר למעצרו עבד בעבודות ריצוף יחד עם אחיו (הנאשם 2) ולכן הרקע המשפחתי של השניים זהה. צוין, כי על רקע תפקודו הבעייתי של האב, נטל הנאשם כבר מגיל צעיר אחריות כלכלית וחברתית על משפחתו. הנאשם נטל אחריות על ביצוע המעשים המיוחסים לו וייחס זאת לקרבתו לדת והעדר דמות אבהית תומכת ומדריכה. עוד טען, כי נגרר אחר אחיו בהתנהלות הבעייתית. הנאשם אישר כי מאז נולד בנו הוא מקיים אורח חיים דתי אך שלל מעורבות דתית קיצונית וכן הכחיש שפעילותו נבעה מרצון לפגוע בביטחון המדינה. הנאשם הביע צער וחרטה כנים על מעשיו - נתונים שעלו הן בשיחה עם קצינת המבחן והן ממידע שנאסף לאחר מעצרו באיזוק. שירות המבחן התרשם מאדם שניהל לרוב אורח חיים נורמטיבי ללא קיומם של דפוסים עבריינים מושרשים אשר הצליח לשתף בעולמו הפנימי הרגשי. צוין, כי קיימים יסודות בריאים בתפקודו, כפי שבא לידי ביטוי בנשיאה בנטל המשפחתי ובהכרה בפסול שבמעשיו. יחד עם זאת, לנוכח חומרת העבירות לא הובאה המלצה על חלופת ענישה, הגם שהומלץ על שילובו של הנאשם בהליך טיפולי בין כותלי הכלא.

7. התסקיר בעניינו של הנאשם 4 - הנאשם בן 28, בוגר 12 שנות לימוד, נעדר עבר פלילי, מאורס. לאחר לימודיו עבד וכן למד במכינה בטכניון לשיפור ציוניו ובהמשך למד באיטליה הנדסת מכונות אך בשנת 2013 גורש מאיטליה על רקע קשר עם בחור שהצטרף לארגון בסוריה. לאחר חזרתו לארץ, עבד בעבודות בנין עד למעצרו הנוכחי. הנאשם הגיע מרקע משפחתי נורמטיבי - אביו עורך דין וכיהן בעבר כראש מועצת סכנין, אמו בעלת חנות בגדים, אחיו הגדול עורך דין ואחותו הצעירה סטודנטית לרפואה בחו"ל. הנאשם מסר כי

נעצר שבועיים לפני חתונתו המתוכננת וחרף מעצרו הקשר בינו לבין ארוסתו נותר הדוק וחם. לדבריו, הוא מתכוון להינשא לאחר שחרורו. הנאשם נטל אחריות פורמלית על מעשיו וטען כי לא התעניין באידיאולוגיה של הארגון אך תמך בו משום שהגיע למסקנה שזהו הארגון הדומיננטי במלחמה במשטר הסורי. עוד ציין, כי ברקע למעשיו עמד תהליך הדרגתי של חזרה בתשובה שהחל עוד בהיותו באיטליה. עוד ציין, כי הפסקת לימודיו באיטליה ובהמשך לכך חקירתו בשב"כ לאחר שגורש מאיטליה היו עבורו מכה קשה שיתכן ודחפה אותו לפעילות בארגון. יחד עם זאת, שלל דפוסי חשיבה קיצוניים וציין כי חרף לבטיו לנסוע לסוריה, הוא הגיע למסקנה, עוד טרם מעצרו, כי עליו להשקיע בחיי משפחתו ובעתידו המקצועי. שירות המבחן ציין כי הנאשם התקשה להתבונן בצורה מעמיקה במעשיו ולקח עליהם אחריות פורמלית שמזערה חלקים שונים בהתנהגותו. עוד התרשם שירות המבחן, שהנאשם התקשה להתייחס לחלקים מורכבים באישיותו. לכן, על רקע, מחד, נתוניו החיוביים של הנאשם והבעת רצונו לנהל חיי משפחה והתפתחות מקצועית, ומנגד, התייחסותו ההגנתית והקושי שלו להתבונן בצורה אותנטית ומעמיקה במעשיו, העריך שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד. כן צוין, כי הנאשם יתקשה מהפקת תועלת מקשר טיפולי. משכך, לא הובאה המלצה לחלופה עונשית.

8. התסקיר בעניינו של הנאשם 5 - הנאשם בן 29, רווק, לחובתו הרשעה בעבירת בנייה ללא היתר. הנאשם סיים לימודי רוקחות בירדן, לאחר מכן חזר ארצה, השתלב בעבודות בנייה בסכנין ובמקביל למד לקראת בחינת משרד הבריאות. כחודשיים טרם מעצרו החל את התמחותו ברוקחות באילת. בבעלות משפחתו חנות תכשיטים בסכנין ומשפחתו נורמטיבית ותומכת. הנאשם לקח אחריות על מעשיו ומסר כי ניהל אורח חיים דתי. עוד מסר כי בהיותו בירדן נחשף לגורל הפליטים הסורים ולסבל שנגרם להם על ידי המשטר בסוריה ולכן ראה בארגון ככזה שיכול לסייע לאנשים אלה. הנאשם שלל כוונה לפגוע בביטחון המדינה וטען שאינו דוגל באלימות. עוד מסר שהבין כי התנהלותו חצתה קווים פגעה בביטחון המדינה. מנתונים שהתקבלו מהקבוצה הטיפולית בה שולב עת היה מצוי באיזוק אלקטרוני, עלה כי הנאשם התקשה לגלות חיבור רגשי לחומרת מעשיו, הגם שמסר שהוא פיתח עמדה ביקורתית כלפי מעשי הארגון אשר לדבריו אינם משקפים את עמדותיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נמצא בשלבי גיבוש זהותו הבוגרת. מדובר באדם אינטליגנטי אשר ניהל אורח חיים נורמטיבי ללא דפוסי עבריינים מושרשים. מנגד, מדובר במי שעלול להיגרר לסיטואציות שליליות, בעיקר כאלה על רקע אידיאולוגי סביב הדת. לנוכח חומרת העבירות ולאור האמור לעיל, לא הובאה כל המלצה על חלופה עונשית. הומלץ כי הנאשם ישולב בהליך טיפולי בין כותלי הכלא.

9. התסקיר בעניינו של הנאשם 6 - הנאשם בן 31, רווק, בוגר 12 שנות לימוד, התגורר עובר למעצרו בבית הוריו בדיר חנא וכן למד לימודי הנדסאי בנין במכללת סכנין. הרקע של משפחתו נורמטיבי - אביו משמש כמורה בבית ספר תיכון ואמו הינה מורה לעברית בבית ספר יסודי. שירות המבחן הפנה להרשעתו של הנאשם משנת 2005 בעבירות נשק כאשר הרקע לכך, כפי שפורחב, הינו ביטחוני. בגין הרשעתו זו נדון הנאשם למאסר לתקופה של 21 חודשים. שירות המבחן ציין כי הנאשם התקשה בקבלת אחריות על מעשיו וטען כי המפגשים בהם נטל חלק היו חברתיים בעיקרם ועל רקע המשבר בסוריה. הנאשם שלל מניעים אידיאולוגיים ודתיים. שירות המבחן התרשם כי בבסיס העבירה קיימות עמדות ותפיסות אידיאולוגיות נוקשות וכן הפנה לכך כי חרף המאסר שנגזר עליו בעבר, הדבר לא מנע ממנו את ביצוע העבירה הנדונה. כל אלה, והחזרתיות בביצוע עבירות על רקע דומה, מעידים על סיכון להישנות מעורבות בעבירות דומות בעתיד. לכן,

לא הובאה כל המלצה.

ראיות המאשימה לעונש

10. במסגרת ראיות המאשימה לעונש הוגשו פלטי הרישום הפלילי של הנאשם 3 (לנ"ל יש הרשעה בעבירות של העסקת והסעת תושב זר משנת 2013 בגינה נדון למאסר על תנאי); של הנאשם 5 (לנ"ל יש הרשעה בביצוע עבודה ללא היתר משנת 2014 בגינה נדון לקנס והתחייבות).

בהקשר לנאשם 6 - כפי שצוין לעיל בהתייחס לתסקיר שירות המבחן, לנ"ל הרשעה מבית המשפט המחוזי בירושלים (פ"ח 826/05 מתאריך 21.7.05), בגינה הורשע בעבירות של קשירת קשר וניסיון לעבור עבירות בנשק. כפי שעולה מעיון בגזר הדין (ת/3 א' - אציין כי פרטי הרישום בפלט הרישום הפלילי ת/3 הינם שגויים), הגם שמדובר "רק" בעבירות נשק וקשירת קשר, הרקע להן הינו ביטחוני. בכתב האישום המתוקן באותו הליך צוין, כי במהלך שנת 2004 נהג הנאשם לשוטט באתרי אינטרנט העוסקים בטרור בינלאומי ובטרור במדינת ישראל וגילה עניין באתרים של ארגון אל קאידה ושל ארגוני טרור בישראל וכן באופן הכנת מטעני חבלה ובהתמודדות ארגוני טרור אל מול גורמי ביטחון ממשלתיים שונים. בהמשך לכך, התכתב הנאשם בדואר האלקטרוני עם אנשים אחרים אשר הביעו הזדהות עם תכני האתרים לעיל. הנאשם אגר חומר אודות הרכבת חומרי נפץ ומטעני חבלה וכן הסתיר חומר זה (ניירת ודיסקים) במקומות מסתור. בנוסף, תכנן הנאשם במהלך 2004 להקים חוליה שתבצע פעילות צבאית שמטרתה ביצוע פיגועי טרור בתוך מדינת ישראל. לשם כך, החליט לגייס מספר אנשים צעירים. עוד ניסה, במהלך המחצית השניה של 2004, לייצר חומרי חבלה מסוגים שונים באמצעות חומרי גלם שרכש ובהתאם להוראות שהוציא מאתרי אינטרנט שונים והכל במטרה להכין תשתית לחומרי חבלה שימשו לפעילות טרור ומתוך כוונה לסייע לאויבי המדינה. במהלך ינואר 2005 נסע הנאשם למסגד אל אקצה ופגש שם אדם אחר עמו שוחח על פעילות ארגון אל קאידה. השניים המשיכו לשמור על קשר טלפוני וקשר בדואר האלקטרוני ואף נפגשו מספר פעמים במסגד אל אקצה, עד שנעצרו בתאריך 13.2.05. במהלך המפגשים הם קשרו קשר לבצע פעילות שיש בה סיוע לארגוני טרור במלחמתם נגד ישראל. אותו אחר אף הציע לנאשם להצטרף לחוליה אותה הקים ואליה גייס מספר אנשים והנאשם הסכים לכך ואף נשבע לסור למרותו של אותו אחר בודעו שמדובר בחוליה שמטרתה ביצוע מעשי טרור כנגד אזרחי המדינה. באותו הליך תוקן כתב האישום, ולו מבחינת העבירות שבו, על רקע קשיים ראייתיים שונים ובכלל זאת הרצון להימנע מחשיפת ראיות חסויות. במסגרת ההסדר אליו הגיעו הצדדים באותו תיק, סוכם על הסדר עונשי "סגור" של 21 חודשים, וכך היה.

ראיות הנאשמים לעונש

11. לזכות הנאשמים 2 ו 3 העיד כעד אופי מר מדיאן אבו סאלח, שהינו מכר המשפחה וחבר של הנאשמים 2 ו 3. מר אבו סלאח הפנה לרקע המשפחתי הקשה שבו גדלו השניים בעיקר משום התמכרותו של אב המשפחה והסתבכויותיו. חרף כך, לקחו השניים, ובייחוד הנאשם 3, את היוזמה לידיהם וחילצו את המשפחה ממצוקתה - הן מבחינה כלכלית והן מבחינה משפחתית. מר אבו סלאח ציין כי אופיים של הנאשמים 2 ו 3 אינו אלים והמעשים בהם הורשעו לא מתאימים לאופיים ואישיותיים.

12. לזכות הנאשם 4 העיד מר זאהר בשיר, שהינו בן דודו של הנאשם. מר בשיר עמד על כך שמשפחתו של הנאשם הינה נורמטיבית ומיטיבה. בנוסף, תיאר מר בשיר את ניסיונותיו של הנאשם, עובר למעצרו, להשתלב בעולם העסקים - ניסיונות שמר בשיר ניסה לסייע בהם. עוד הפנה מר בשיר לכך כי הנאשם היה אמור להתחתן זמן קצר לאחר מעצרו. מעצרו של הנאשם אפשר לו "לעשות חושבים" ואין לו ספק שהנאשם לא ילך עוד בכל דרך קיצונית.

13. לזכות הנאשם 5 העידה אמו, אשר מסרה כי היא ובעלה חינוכו אותו על אהבת אחרים וכל בני משפחתם מכבדים את המדינה ואת חוקיה ומצויים ביחסים טובים עם בני כלל הדתות. בנוסף ציינה האם, כי לאחר מעצרו באיזוק של בנה, הוא אמר לה שהוא מאוד מצטער על מה שקרה ומתכוון לפתוח בדרך חיובית יותר בעתיד.

14. לזכות הנאשם 6 העיד מר חאסן בשיר שהינו איש רב פעלים וזכויות בסכנין. מדובר בבעל תואר מאסטר ברוקחות אשר עוסק בלימוד קונג פו וטאי צ'י והינו פעיל בתחומים שונים בסכנין וסביבותיה (מנהל צוות חילוץ סכנין, חבר בועדת מל"ח, ממייסדי הועדה העממית, מנהל צוות חובשים ועוד). מר בשיר מסר שהנאשם היה תלמיד שלו בבית הספר לקונג פו, אותו הוא מנהל, ועבר דרך חינוכית מרשימה. הנאשם אף התנדב במסגרות שונות אותן ניהל מר בשיר ושמח תמיד לעמוד לעזר.

טיעוני המאשימה לעונש

15. המאשימה פתחה וציינה כי ההסדר הושג על רקע שיקולים והיבטים ראייתיים שאלמלא כן העמדה העונשית לה היתה עותרת, היתה מחמירה באופן משמעותי. לגופו של ענין, עמדה המאשימה על חומרת מעשי הנאשמים, מעשים שהיוו סיכון ממשי לשלום הציבור ולביטחון המדינה. הנאשמים שייכו עצמם לארגון בשני מישורים - הן בהחלטת ההצטרפות והן בהקמת התאחדות שיצרו בתוך מדינת ישראל כאשר הם רואים עצמם כחלק מהארגון. המאשימה הפנתה למספר נתונים שיש בהם להעיד על חומרת מעשי הנאשמים - משך התקופה שבה נערכו המפגשים - מינואר 2014 ועד נובמבר 2014; תדירות המפגשים; העובדה שהנאשמים המשיכו במעשיהם גם לאחר הכרזת שר הביטחון על הארגון כהתאחדות בלתי מותרת; קיום המפגשים באופן קונספירטיבי תוך שבצעו פעולות להסתרת מעשיהם. נתונים אלה מלמדים כי מדובר במי שחצו את הגבול בין הזדהות כללית ועניינים שבלב, לבין מעשים אקטיביים של ממש. האידיאולוגיה בה החזיק הארגון היתה, כאמור לעיל, אידיאולוגיה סלפית-ג'יהאדית והנאשמים ראו עצמם משויכים לאידיאולוגיה זו - אידיאולוגיה שמהווה סיכון למדינת ישראל ותושביה. בנוסף, לא מדובר היה במפגשים בלבד, אלא הנאשמים תמכו ברצונו של הנאשם 2 לצאת לסוריה וכן ביצעו מעשים אקטיביים על רקע חברותם בארגון - הנאשם 2 ביקש לצאת לסוריה וחרף עיכובו וחקירתו בשדה התעופה המשיך במעשיו. נורת אזהרה זו לא הספיקה לשאר הנאשמים, שידעו על עיכובו של הנאשם 2 וגם הם המשיכו במעשיהם. מעשים של ממש ניתן היה למצוא בשחיטת הכבשים על ידי הנאשמים 2 עד 4 ובלימוד הכנת הבקת"ב על ידי הנאשם 1 לנאשמים 2,3,4 ו 6 (על אף שהיוזמה לכך היתה של הנאשם 1). ניתן אף ללמוד אודות המסוכנות הנשקפת מהנאשמים והעמדות הקיצוניות בהן החזיקו מהעברת הסרטונים והחזקת סמלי הארגון על ידי חלקם.

המאשימה הפנתה לנסיבות כל נאשם ונאשם -

בהקשר לנאשם 2, עמדה המאשימה על חומרת מעשיו וכן הפנתה לשני נתונים המדגישים את חומרת מעשיו ואת מסוכנותו: הראשון - כוונתו לצאת לסוריה; והשני - הרשעתו בעבירות הנשק אותו ביקש לרכוש כדי לבצע פיגוע בישראל. מדובר בעליית מדרגה הנובעת מהזדהותו עם הארגון. לכן, עתרה המאשימה להטלת העונש המקסימלי במסגרת ההסדר - עונש שיבטא את הסלידה ממעשיו של מי שלא רק חצה את הקווים והצטרף לארגון עוין, אלא גם פעל באופן מוחשי להוצאת רעיונות הארגון מהכוח לפועל.

חומרה יתרה מצאה המאשימה במעשיו ונתונו של הנאשם 6 - בהקשר זה, הפנתה המאשימה לעברו משנת 2005 שנסקר לעיל ואשר מצביע על כך כי מדובר במי ששב ומנסה לפגוע במדינת ישראל ובתושביה על רקע אידיאולוגיה קיצונית בה הוא מחזיק. מעשיו החוזרים ונשנים מעידים על רצינותו ועל מסוכנותו. עונש המאסר שנגזר עליו בעבר לא הרתיעו לשוב ולבצע מעשים על רקע שכזה.

גם בנוגע ליתר הנאשמים, ביקשה המאשימה לגזור את עונשי המקסימום בהפנותה לכך כי לא מתקיימות בעניינם נסיבות מיוחדות המצדיקות הקלה כלשהי וזאת לנוכח חומרת מעשיהם.

טיעוני הנאשמים לעונש

16. ב"כ הנאשמים 2 ו 3 הדגיש כי מרשיו מביעים צער וחרטה על הסתבכותם ומכים על חטא על מעשיהם. עוד הודגש, כי מבלי להקל ראש במעשי הנאשמים, אין מדובר במי שהינם אויבי המדינה אלא באנשים צעירים, אזרחי המדינה, שאיבדו את הדרך ונגררו אחר סיסמאות שאין להם כל קשר אליהן. כמו כן, נטען כי הזדהותם, השגויה והמוטעית, של הנאשמים עם הארגון לא היתה על רקע רצונם להרע למדינת ישראל. ובהקשר האחרון, הפנה ב"כ הנאשמים לכך כי עם "לידתו" של הארגון, עיקר פעילותו היתה כנגד שלטונו של אסד בסוריה והוא נכלל במסגרת "ארגוני מורדים" שפעלו בסוריה. זאת ועוד, מדובר בארגון, שאז כמו גם היום עיקר פעילותו אינה כנגד מדינת ישראל, אלא כנגד מוסלמים ברחבי העולם. פעילות זו, חרף חומרתה, משכה את ליבם של הנאשמים אך כאמור לא מתוך עוינות למדינת ישראל אלא על רקע הסיסמאות ששבו את לב הצעירים אותה עת בהתייחס לשלטונו של אסד. ב"כ הנאשמים, שחזר והדגיש כי הנאשמים, כמו כל אדם בר דעת, מגנים את מעשיו המזוויעים של הארגון, עמד על כך שהצטרפות צעירים אזרחי ישראל לארגון אינה תופעה נפוצה והרוב המוחלט של אזרחי ישראל מוקיעים ומגנים את הארגון. לכן, אין מדובר בתופעה נרחבת המחייבת הטלת עונש ברף העליון.

ב"כ הנאשמים עמד על נסיבות גדילתם הקשות של הנאשמים. בהקשר לנאשם 2, אשר כאמור לעיל, הורשע גם בעבירות נשק, צוין כי מדובר באדם פשוט, בעל הערכה עצמית נמוכה, אשר ביקש, כדברי בא כוחו, "להיות אבו עלי, גיבור..." ועל רקע זה ניתן להבין את רצונו לרכישת נשק. נטען, שמעבר לרצונו לעשות רושם, לא היה מדובר במי שהיו לו כוונות לממש את אותם דיבורים מכוערים בהקשר לרכישת הנשק ולכן אין להחמיר איתו מעבר לנדרש. עוד בהקשר לנאשם 2, צוין כי חרף רצונו לצאת לסוריה, אין להחמיר אותו ובוודאי אין להחמיר

איתו ביחס לנאשמים (בפרשות אחרות) שמימשו בפועל רצון זה ויצאו לסוריה. בהקשר זה, הפנה בא כח הנאשם לפסיקה של מי שיצאו בפועל לסוריה ונגזרו עליהם עונשים מתונים באופן יחסי.

בהקשר לנאשם 3, הפנה בא כוחו לנתונים החיוביים שעלו מהתסקיר, לכך כי מדובר באדם צעיר שחרף גילו הצעיר נשא את נטל המשפחה על כתפיו וחילץ את המשפחה המורחבת ממצוקותיה.

17.ב"כ הנאשם 4 הפנה לנתוניו החיוביים של מרשו. בהקשר זה הופנה בית המשפט לכך כי מדובר בצעיר, נעדר עבר פלילי, בן למשפחה מכובדת, אשר נמצא בתחילת דרכו. עוד נטען, כי משיכתו לארגון נבעה בעקבות משבר רגשי שחוזה כאשר התגורר באיטליה, מרוחק ממשפחתו, ואז חיפש הקלה והתחבר לגורמים שונים שהסיטו אותו לאפיקים שאינם מאפיינים את אישיותו ובוודאי שאינם תואמים את הערכים עליהם גדל. כמו כן, הזוועות שבוצעו בסוריה ושאליהן נחשף אף הן הסיטו אותו להתחבר לארגון שהוא סבר בטעות שייתן מענה לאותן התרחשויות בסוריה. לכן, יש להבין את ההקשר הרחב של מעשי הנאשם ואין לראותו כמי שבא לפגוע במדינת ישראל או באזרחיה. מדובר באזרח נאמן למדינה וכך גם משפחתו. ב"כ הנאשם נתן דגש לכך כי לאחר חזרת הנאשם מאיטליה, הוא החליט לפתוח דף חדש ועובר למעצרו חיפש את דרכו בחיים בכך שבחן הזדמנויות עסקיות שונות וכן היה אמור להתחתן.

18.ב"כ הנאשם 5 הצטרף לדברי יתר באי כוח הנאשמים לעניין השפעת המאורעות בסוריה על הנאשמים בהקשר לרצונם לסייע לאזרחי סוריה בתחילת מלחמת האזרחים. ב"כ הנאשם הדגיש את חרטתו המלאה והכנה של הנאשם אודות מעשיו וכן הפנה לכך כי בפועל, הנאשם התנתק מיתר בני החבורה כחודש טרם מעצרו בכך שעבר להתגורר באילת שם החלה התמחותו ברוקחות, דבר המעיד על רצונו, המגובה במעשה של ממש, להמשיך בחיים בדרך חדשה וחיובית - שתביא לידי ביטוי חיובי את לימודי הרוקחות אותם סיים בהצלחה. עוד ניתן דגש לשוני, לקולא מבחינת הנאשם, ביחס ליתר הנאשמים - הנאשם 5 לא היה מבין יוזמי המפגשים, לא נטל חלק בשחיטת הכבשים, לא העביר סרטונים, לא נטל חלק ב"הדרכת" הכנת בקבוק התבערה ולא נמצאו אצלו סמלי הארגון. לכן, יש לאמץ בעניינו של נאשם זה את ההסדר ברף התחתון של הסדר הטווחים.

19.גם ב"כ הנאשם 6 הצטרף לטיעונים הכלליים שנדונו לעיל ביחס ליתר הנאשמים וטען כי אלמלא עברו הפלילי של הנאשם, המעשים שביצע בפועל במסגרת פרשה זו לא היו מציבים אותו בין המעורבים העיקריים. במילים אחרות, בחינת חלקו בפרשה אינו חמור באופן יחסי ועברו הפלילי הוא זה שמנע את מעצרו באיזוק, ולכן אין מקום "להענישו" בשנית משום הרשעתו הקודמת.

20.אציין, כי כלל באי כוח הצדדים הגישו פסיקה מגוונת. באי כוח הצדדים הגישו טיעונים כתובים ומקיפים והדברים שהובאו לעיל נועדו להביא רק את תמצית טענות הצדדים.

21.במסגרת דברי הנאשמים בטרם גזירת הדין, מסר הנאשם 2 כי הוא מצטער ומתנצל על מעשיו. הנאשם

אשר שהלך בדרך מוטעית וביקש את רחמי בית המשפט.

דברים דומים מסר גם הנאשם 3.

הנאשם 4 הדגיש כי הוא מקבל אחריות מלאה על מעשיו וציין כי במסגרת תקופת מעצרו הממושכת הוא ערך חשבון נפש וביקש להדגיש את צערו וחרטתו על מעשיו. הנאשם ביקש להדגיש כי הוא מגנה כל פעילות אלימה וביקש הזדמנות לשקם את חייו.

הנאשם 5 הביע את צערו על מעשיו וביקש הזדמנות להתחיל את חייו מחדש.

דברים דומים מסר גם הנאשם 6.

דיון ומסקנות

22. אקדים ואציין כי בחרתי לאמץ את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים. מדובר בהסדר סביר ומאוזן המביא לידי ביטוי הן את חומרת מעשי הנאשמים והן שיקולים נוספים כגון בעיות ראייתיות כאלה ואחרות והרצון לחסוך בזמן שיפוטי. ההסדר הושג בסיומו של הליך גישור.

23. כפי שנקבע בע"פ 1958/98, **פלוני נ' מ"י**, פדי נז' (1), 577, הסדר הטיעון במדינת ישראל הוא מוסד אשר יש אינטרס ציבורי בקיומו, יש לו הצדקה רעיונית והוא חלק מהשיטה האדברסרית. עוד נקבע, כי בבוא ביהמ"ש לגזור את הדין, חייב ביהמ"ש להביא בגדר שיקוליו את הסדר הטיעון שהצדדים הגיעו אליו. האינטרס הציבורי מחייב כיבוד הסדרי טעון, שאם לא כן, עלול לחול כרסום במעמדו של מוסד זה (עוד ר' בנדון את האמור בע"פ 3068/10, **פלונית נ' מ"י**, 1.11.10). בנוסף, בפסיקה ניתן דגש לאינטרס ההסתמכות של הנאשם אשר הודה במיוחס לו מתוך ציפייה כי הודאתו תביא לקבלת הסדר הטיעון. יחד עם זאת, צוין כי ביהמ"ש אינו "חותמת גומי" ונידונו השיקולים והמצבים בהם לא יאמץ ביהמ"ש את הסדר הטיעון.

24. כאמור, הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים הינו "הסדר טווחים". טווחים אלה אינם מהווים מתחמי ענישה והדברים ברורים - מדובר בטווחים שהביאו לידי ביטוי אינטרסים ושיקולים נוגדים והיו תוצר של משא ומתן שהתנהל בין הצדדים. משכך, אין מדובר בביטוי נורמטיבי הנקבע על ידי בית המשפט לאחר הרשעת הנאשם ונבנה על בסיס המתווה שנקבע בתיקון 113. כך, לדוגמה, טווחי הענישה אליהם הגיעו הצדדים הביאו לידי ביטוי לא רק את המעשים שביצע כל אחד מהנאשמים אלא אף את נתוני כל נאשם ונאשם כגון עברו הפלילי, וזאת בניגוד למתחם ענישה אשר מתעלם מנתון זה - שהינו רלוונטי רק בעת גזירת הדין בתוך (או מחוץ) למתחם. יחד עם זאת וחרף השוני בין טווחי הענישה אליהם הגיעו הצדדים לבין מתחמי הענישה, איני סבור כי קיים הבדל "מספרי" קיצוני אשר מחייב אותי לקביעת המתחמים לגבי כל נאשם ונאשם. באם הייתי סבור כי הטווחים אליהם הגיעו הצדדים סוטים באופן ניכר ממתחמי הענישה באופן שמטיל ספק בדבר אימוץ ההסדר, אזי הייתי נדרש לקביעת מתחמים. במילים אחרות, הגם שהטווחים אליהם הגיעו הצדדים נמוכים במידת מה מהמתחמים שיש להניח שהייתי קובע (והדבר

הינו אך מתבקש שכן בכל הסדר טיעון טמונה טובת הנאה מסוימת גם לנאשמים), אין מדובר בפערים קיצוניים ובכל מקרה מדובר בהסדר סביר על פניו. לכן, איני סבור כי המקרה דנן מחייב קביעת מתחמי ענישה. אפנה בהקשר זה לכך כי בפסיקת בית המשפט העליון טרם נקבעה הלכה ברורה בהקשר לסוגיה לעיל, היינו באם נדרש בית המשפט, עת מוצג בפניו הסדר טיעון ("סגור" או של "טווחים"), לקבוע מתחם ענישה בטרם יחליט באם לאמץ את ההסדר (ולדעת השונות ר' האמור בע"פ 4301/15 **פינטו נ' מ"י**, 5.1.16; ע"פ 6799/14 **אופיר נ' מ"י**, 16.3.15; ע"פ 227/13 **פלוני נ' מ"י**, 3.12.14. עוד אפנה בנדון למאמרו של פרופ' אורן גזל - אייל, חריגה ממתחם העונש ההולם, ספר דורית ביניש). דעתי, כפי שהובהר לעיל, הינה כי באם סבור בית המשפט שההסדר אליו הגיעו הצדדים הינו סביר ובכוונתו לאמצו, לא נדרש שייקבע מתחם עונש הולם במקרה שכזה.

25. ולגופו של עניין. אין חולק אודות חומרת מעשי הנאשמים. מדובר בבני חבורה שהצטרפו מרצון לארגון רצחני שלא טורח ולא טרח כבר מתחילת דרכו להסתיר את מעשיו. ארגון זה מחזיק באידיאולוגיה סלפית-ג'יהאדית ודוגל, גם אם לא בטווח הזמן המיידי, בהשמדת מדינת ישראל וכל מדינה אחרת, מוסלמית ושאינה כזו, שאינה נוהגת על פי תפיסתו את חוקי השריעה. כל בר דעת היה צריך להבין, גם בתחילת שנת 2014, כי מדובר בארגון שכל פעילות בו הינה אסורה ומהווה איום על מדינת ישראל ואזרחיה. נתתי דעתי לטענות הנאשמים כי בעת בה התחילו לפעול עיקר מעייניהם היו נתונים לשלומם של אזרחי סוריה אשר היו תחת אימת משטרו של אסד. עוד נטען, כי הנאשמים לא ביצעו כל פעילות כנגד מדינת ישראל או אזרחיה. ואולם, אפנה לכך כי לו היו מבצעים הנאשמים מעשים של ממש כנגד מדינת ישראל או אזרחיה, אזי מן הסתם היה עונשם כבד בהרבה מזה שהם מבקשים כיום על פי ההסדר אליו הגיעו. העבירה בה הורשעו במסגרת האישום הראשון הינה חברות בהתאגדות בלתי מותרת ועצם חברותם בארגון היא זו האסורה ודי בה כדי להקנות לה את החומרה. זאת ועוד, מדובר בנאשמים שהיו מודעים לאיסור בהתאגדותם בארגון ואפנה בהקשר זה לניסיונותיהם להסתיר את מעשיהם. הנאשמים אף היו מודעים להכרזת הארגון כהתאחדות בלתי מותרת - דבר שלא מנע מהם להמשיך במעשיהם. אכן, מעשיהם לא כוונו באופן ישיר ומיידי כנגד מדינת ישראל או אזרחיה, אך הנאשמים עברו את שלב ה"דיבורים" - הנאשם 2 ביצע מעשים של ממש כדי לצאת לסוריה ואלמלא נמנעה יציאתו לשם על ידי השלטונות, בתאריך 30.7.14, היה מממש את כוונותיו. יתר הנאשמים היו מודעים לכוונותיו ומעשיו של הנאשם 2 ורובם סייעו בידיו מבחינה כספית. בנוסף, לקחו הנאשמים 2, 3 ו 4 חלק בשחיטת כבשים בהדרכת הנאשם 1, על מנת "לחזק את הלב" למקרה שיצטרכו להילחם. פעילות הנאשמים, למעט הנאשם 5, כללה גם העברת סרטונים וקבלת הדרכה אודות הכנת בקבוק תבערה, הגם שפעילות זו היתה יוזמה של הנאשם 1 והנאשמים היו פאסיביים בהקשר זה. הזדהות מרבית הנאשמים עם הארגון ומטרתו באה לידי ביטוי, בין היתר, גם בהחזקת חפצים וסמלים המזוהים עם הארגון.

26. אודות התייחסותה הראויה של מערכת המשפט, ובכלל, לאלה התומכים בארגונים כגון דאע"ש עמד בית המשפט בבש"פ 3379/16 **אחמד נ' מ"י**, 2.5.16:

"למדינת ישראל די באתגרים מקומיים בדמות חמאס, ג'האד אסלאמי, החזית העממית, חזבאללה ועוד מיני מריעין בישין, ואין למדינה צורך ועניין ביבוא לשטחה של פעילות ארגונים נוספים כמו דאע"ש,

בבחינת "ונוסף גם הוא על שונאינו". כפי שנזדמן לי לומר בעבר:

"יֵאמֶר בְּקוֹל בְּרוּר וְצִלּוֹל, כִּי מְדִינַת יִשְׂרָאֵל, בְּמִצַּב הַבִּיטְחוֹנִי בּוּ הִיא שְׂרוּיָה, אִינָה יִכּוּלָה לְהִרְשׁוֹת לְעִצְמָה אֶת ה'מוֹתְרוֹת' שֶׁל הַתַּעֲסָקוֹת עִם דַּע"ש, כְּמוֹ מְדִינֹת אַחֲרוֹת בְּאִירוּפָּה הַמִּתְמַדְדוֹת עִם צַעִירִים הַנוֹסְעִים לְסוּרִיָּה וְלַעִירָאק כְּדֵי לְהִלָּחֵם בְּשׁוּרוֹת הָאֲרָגוֹן. יָדַע כָּל אֶחָד כִּי לַדַּע"ש לֹא מִתְקַרְבִּים, וְשׁוֹמֵר נַפְשׁוֹ יִרְחַק מִכָּל בְּדֵל שֶׁל עִיסוֹק בְּנוֹשָׂא" (בש"פ 6539/15 מְדִינַת יִשְׂרָאֵל נ' כְּרִים אָבוּ סַאֲלַח פֶּס' 15 (19.10.2015)).

ובקיצור, לא מתקרבים ולא נוגעים בדאע"ש, גם לא עם מקל ארוך, לא בשיטוט באינטרנט, לא באידיאולוגיה ולא חלילה בתכנון ובמעשים, כפי שמיוחס לעורר שבפנינו".

עוד אפנה לע"פ 2058/14 פלוני נ' מ"י, 5.5.14 שם צוין כי:

"אך בצדק ציין בית המשפט המחוזי כי בגזירת העונש יש ליתן את הדעת לפוטנציאל הסכנה הטמון בעבירות מסוג זה לביטחון מדינת ישראל, המבוצעות על רקע אידיאולוגיה איסלאמית קיצונית וכן יש ליתן את הדעת לכך שבניגוד לטענת המערער האימרה "אויבו של אויבך הוא חברך" אינה מתאימה כלל וכלל לארגון האיסלמי הקיצוני אליו חבר המערער, הגם שארגון זה נלחם עתה בצבא הסורי. זאת משום שהאידיאולוגיה של אותו הארגון והמטרות המנחות אותו, כמפורט בכתב האישום, הן אנטי ישראליות במובהק. עבירות ביטחוניות מסוג זה שעבר המערער טומנות בחובן, על כן, סכנה ברורה לביטחון תושבי מדינת ישראל ומצדיקות ענישה ממשית"

27. האישום השני מיוחס לנאשם 2 ונוגע לכוונותיו ומעשיו להשגת רובה מסוג קלצ'ניקוב וזאת לאחר שגמלה בלבו החלטה לבצע פיגוע בישראל נגד אנשי ביטחון ודרוזים. חומרת מעשים אלה ברורה מאלה. בניגוד ליתר הנאשמים במסגרת גזר דין זה היכולים לטעון כי כל מעשיהם כוונו, ולו בטווח הזמן המידי, לסוריה, מעשיו של הנאשם 2 מעידים כאלף עדים על מסוכנותו המיידית והקונקרטיית.

28. וביחס לכל נאשם ונאשם. בהקשר זה סבורני כי יש לאבחן את עניינם של הנאשמים 2 ו 6 מיתר הנאשמים.

29. חומרת מעשיו של הנאשם 2 נובעת משני נתונים - הראשון, כוונתו לצאת לסוריה. אלמלא נעצר בשדה התעופה היה מממש את כוונתו. לא זו אף זו - גם לאחר שיציאתו נמנעה על ידי השלטונות, המשיך הנאשם במעשיו במסגרת הארגון. הדבר מעיד על מסוכנותו ועל כי דבר אינו עוצר אותו. אם לא די בכך, מעשיו לצורך רכישת נשק - והכל כדי לבצע פיגועים בתוך מדינת ישראל, מעידים כי טענותיו כאילו מצבם של אזרחי סוריה הוא זה שעמד בראש מעיניו, אין בהן דבר וכי עומד בפנינו מי שחתר

במעשים של ממש לפגוע באזרחי מדינת ישראל. אני סבור כי מגיעה לנאשם זה הקלה כלשהי מעבר לרף העליון של הסדר הטווחים שהושג בעניינו.

30. הוא הדין בעניינו של הנאשם 6. מדובר במי שהינו מבוגר מיתר הנאשמים, בן 31, שריצה בעבר עונש מאסר של 21 חודשים בעבירה שהרקע לה הוא בטחוני מובהק. עמדתי לעיל על פרטי הרשעתו הקודמת לפני כעשור. אז, תכנן הנאשם להקים חוליה שתבצע פעילות צבאית שמטרתה ביצוע פיגועי טרור בתוך מדינת ישראל ולשם כך ביצע פעולות של ממש כולל חבירה לחולית טרור; וגם כיום חבר הנאשם לארגון איסלאמי קיצוני ורצחני שבין מטרותיו השמדת מדינת ישראל ורצח אזרחים. בניגוד לחלק מהנאשמים האחרים, אין נאשם זה יכול לטעון כי מדובר ב"בלבול נעורים". מדובר, כך עולה, במי שאוחז בעמדות קיצוניות ומסוכנות ואף עושה מעשים של ממש על רקע זה. גם בנוגע לנאשם זה אני סבור כי הוא זכאי להקלה כלשהי מעבר (או מתחת) לרף העליון של טווח הענישה המוסכם אליו הגיעו הצדדים, אשר אף הוא, חרף העובדה כי מדובר בטווח ראוי, מקל למדי בעניינו.

31. ביחס לנאשמים 3 ו 4 סבורני כי שקלול כלל הנתונים והשיקולים מוביל למסקנה כי אין מקום, מחד, למצות איתם את הדין (במסגרת הטווחים אותם אימצתי), קרי - אין מקום להעמיד את עונשם על הרף המקסימאלי; ומנגד, לנוכח חומרת מעשיהם אין אף מקום להעמידו ברף התחתון. מדובר בנאשמים שקיבלו אחריות על מעשיהם, התרשמות שירות המבחן מהם היתה, ככלל, חיובית. לא התעלמתי מהאמור בעניינו של הנאשם 4, אך נתתי דעתי לנתונים שעלו בדברי העד בעניינו ולכוונתו לפתוח דף חדש עם שחרורו. לכן, אני סבור כי יש להעמיד את עונשם במחצית הטווח אליו הסכימו הצדדים.

32. בעניינו של הנאשם 5, אשר הטווח בעניינו היה לזה שנקבע בעניינם של הנאשמים 3 ו 4, סבורני כי ניתן להקל עמו במקצת ביחס אליהם וזאת משום חלקו הקטן באופן יחסי - עיקר "פועלו" התמצה בעצם הימצאותו במפגשים. עוד אפנה לכך כי הלה עבר לאילת והחל את התמחותו ברוקחות עוד טרם מעצרו, נתן שיש בו להעיד כי לא היה נטוע בהווי הארגון. בנוסף, אפנה בעניינו להתרשמות החיובית אודותיו מצד שירות המבחן. לכן, סברתי שיש להעמיד את עונשו על 2.5 שנות מאסר.

33. סוף דבר, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

בעניינו של הנאשם 2

אני גוזר על הנאשם עונש של 6 שנות מאסר בפועל, וזאת בניכוי תקופת מעצרו - החל מתאריך 27.11.14 ועד היום.

הנני דן את הנאשם למאסר לתקופה של 12 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה נגד ביטחון המדינה מסוג פשע או עבירת נשק מסוג פשע.

בעניינו של הנאשם 3

אני גוזר על הנאשם עונש של 3 שנות מאסר בפועל, וזאת בניכוי תקופת מעצרו מאחורי סורג ובריח - מתאריך 10.12.14 ועד 25.4.16.

הנני דן את הנאשם למאסר לתקופה של 12 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה נגד ביטחון המדינה מסוג פשע.

בעניינו של הנאשם 4

אני גוזר על הנאשם עונש של 3 שנות מאסר בפועל, וזאת בניכוי תקופת מעצרו - החל מתאריך 8.12.14.

הנני דן את הנאשם למאסר לתקופה של 12 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה נגד ביטחון המדינה מסוג פשע.

בעניינו של הנאשם 5

אני גוזר על הנאשם עונש של 2.5 שנות מאסר בפועל, וזאת בניכוי תקופת מעצרו מאחורי סורג ובריח - החל מתאריך 18.12.14 ועד 29.2.16.

הנני דן את הנאשם למאסר לתקופה של 12 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה נגד ביטחון המדינה מסוג פשע.

בעניינו של הנאשם 6

אני גוזר על הנאשם עונש של 4.5 שנות מאסר בפועל, וזאת בניכוי תקופת מעצרו - החל מתאריך 17.12.14.

הנני דן את הנאשם למאסר לתקופה של 12 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה נגד ביטחון המדינה מסוג פשע.

הנאשמים 3 ו 5, אשר מצויים במעצר באיזוק אלק', יתייצבו לריצוי מאסרם בבית מעצר גלבע בתאריך 30.9.16 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותם תעודת זהות או דרכון. על הנאשמים לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

זכות ערעור תוך 45 לבית המשפט העליון.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשב"ס וכן ליחידת האיזוק האלק'.

ניתן היום, ה' אלול תשע"ו, 08 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.